

ТВОРЧА ПОСТАТЬ ВОЛОДИМИРА РОЖКА В КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ХОРОВОЇ КУЛЬТУРИ

Висвітлено диригентську діяльність Володимира Рожка з хором хлопчиків та юнаків Київської середньої спеціалізованої музичної школи-інтернату імені М. В. Лисенка як визначне мистецьке явище в культурному просторі країни. Розкрито особливості виконавського прочитання диригентом української і світової хорової класики: хорових творів композиторів ХХ століття, народної національної пісенної спадщини. Визначено основні ознаки виконавського стилю хору під орудою В. Рожка, окреслено зв'язок музично-виконавської хорової естетики диригента з найкращими традиціями українського хорового співу. Проаналізовано його багатогранну творчу діяльність як автора ідеї і керівника унікального мистецького проекту Міжнародної Пасхальної асамблеї. Наголошено на системному підході до побудови концертних програм, які вирізняються жанровою і стильовою різноманітністю, а також наявністю певної змістовної домінанти. Окреслено культуротворчу місію Пасхальної асамблеї, яка полягає в об'єднанні православних християн. Розглянуто науковий доробок В. Рожка як теоретичний ґрунт для створення нових навчальних курсів у галузі диригентської педагогіки. Висвітлено концепцію і зміст навчального посібника вченого «Історія диригентського виконавства: творчість Стефана Турчака» (К., 2013), розкрито основні ідеї в осмисленні феномена української диригентсько-хорової школи минулого і сучасності.

Ключові слова: феномен української хорової школи, виконавська хорова естетика, Міжнародна Пасхальна асамблея, концептуальні засади диригентської педагогіки.

У духовному житті сучасного українського суспільства вагоме місце належить хоровому мистецтву. Воно є невід'ємною складовою світогляду нашого народу і віддзеркалює неосяжний світ людського буття. Хоровий ренесанс у нашій країні наприкінці ХХ – початку ХХІ століття має основним своїм спрямуванням осмислення й утвердження високих духовних цінностей і морально-етичних ідеалів.

У всі часи були такі визначні особистості, пасіонарна енергія і подвижницька праця яких ставали джерелом збагачення духовної культури суспільства, сприяли розвитку міжнародних взаємин. Серед діячів національної музичної культури сьогодення вирізняється непересічна постать Володимира Івановича Рожка – вченого, хорового диригента, педагога і громадського діяча, народного артиста України, ректора Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. Його науковий і творчий доробок, його виконавська хорова естетика і педагогічні принципи, багатогранна діяльність із розбудови музичної культури в нашій країні висвітлені у працях таких відомих вчених, як: М. Бурбан, І. Гулеско, А. Лашенко, Г. Макаренко, Т. Мартинюк, Ю. Станішевський, М. Черкашина-Губаренко.

Мета статті – розкрити універсальність особистості В. Рожка у сфері національної хорової культури, охарактеризувати його диригентську діяльність з хором хлопчиків та юнаків Київської спеціалізованої музичної школи-інтернату імені М. В. Лисенка, визначити основні ознаки виконавського стилю хору, проаналізувати роботу вченого як автора ідеї та наукового керівника унікального мистецького проекту – Міжнародної Пасхальної асамблеї, розглянути музикознавчий доробок у науковому дослідженні української диригентсько-хорової школи.

Володимир Іванович Рожок народився 25 серпня 1946 року в селі Хороше Озеро Ніжинського району Чернігівської області. Важливу роль у формуванні майбутнього

диригента відіграли його батьки – Іван Іванович та Ганна Кузьмівна. У дитячі роки у нього був надзвичайно красивий дискант. Таку природну здатність він успадкував від своєї матері, яка була солісткою церковного хору в сільському кафедральному соборі. Це був високопрофесійний хор із 50–60 співаків. Як згадує В. Рожок, його мама виконувала сольні партії в концертах Д. Бортнянського, літургіях П. Чайковського, С. Рахманінова. Світлі спогади дитинства і юності, повага до батька й матері залишили відбиток у серці Володимира Івановича. Вони наповнили духовний світ майбутнього вченого і диригента. У період навчання в Ніжинському училищі культури яскраво розкрилася музична обдарованість В. І. Рожка. Ґрунтовна музична підготовка, здобута в Харківському інституті культури і Харківському інституті мистецтв імені І. П. Котляревського, навчання у видатних диригентів, педагогів і вчених – В'ячеслава Палкіна, Костянтина Греченка, Іллі Польського, Інесси Гулеско – сформували його світогляд як ученого і диригента, спрямували його подальшу роботу у сфері хорового мистецтва і педагогіки.

Володимир Рожок – людина великого музичного таланту і високої культури. Яскравою сторінкою в історії національної диригентсько-хорової школи наприкінці ХХ століття стала його співпраця з хором хлопчиків та юнаків Київської спеціальної музичної школи-інтернату імені Миколи Лисенка. Неповторна виконавська палітра хору під орудою Володимира Рожка сформувалась на найкращих зразках хорової музики. Серед пріоритетів колективу – інтерпретація української і світової хорової класики, хорових творів композиторів ХХ століття, перлин національної пісенної спадщини в художньому опрацюванні для хору.

Концертні програми цього колективу мають високу мистецьку цінність, різноманітні за жанрами і стилями, цілісні за музичною драматургією. У цьому виявилася висока ерудиція й витончений художній смак диригента. Вагоме місце в концертних програмах колективу посідає хорова музика Миколи Лисенка. Диригент досягає з хором такої звукової палітри, у якій розкривається образний світ кожної музичної композиції. Це виразно простежується в інтерпретації таких творів, як «Боже, великий, єдиний» (на вірші Олександра Кониського), «Херувимська», «Пливе човен» та інші.

Виконавська культура хору розкрилася у процесі звукового втілення кантати видатного польського композитора Кшиштофа Пендерецького. Важливою віхою в роботі колективу стало виконання цього масштабного твору в Києві спільно з хоровою капелюю «Думка» та симфонічним оркестром, яким диригував автор. Композитор визнав неповторною темброву палітру хору хлопчиків та юнаків, інтонаційну чистоту й ансамблеву узгодженість співу, вільне володіння усім арсеналом засобів для відтворення складної музичної стилістики творів.

Одним із вершинних досягнень В. Рожка і хору хлопчиків та юнаків є втілення таких шедеврів європейської музики, як Кантата № 28 Й. С. Баха, «Alleluia» Г. Ф. Генделя, «Dies irae», «Lacrimosa» (з «Реквієму») В. А. Моцарта, *Messa solь мажор* Ф. Шуберта, сцен із опер «Навуходоносор» і «Травіата» Дж. Верді. Плідною була співпраця В. Рожка з провідними симфонічними оркестрами України, що сприяло довершеній виконавській інтерпретації творів великої форми. Незабутнє враження у сучасників залишило виконання «Реквієму» Г. Форе, у якому поєдналися спів хору, звучання симфонічного оркестру й органа, що сприяло більш глибокому розкриттю художньої концепції твору.

На перетині ХХ–ХХІ століть мистецтво хору набуває нових ознак. Відбувається системне вивчення духовної хорової музики. Вона виявилася близькою світовідчуттю диригента і хорового колективу. Надзвичайною глибиною вирізняється диригентське прочитання В. Рожком тієї української хорової спадщини, яку до недавнього часу забороняли для виконання – хорових концертів Максима Березовського, Дмитра Бортнянського, Артемія Веделя. Диригент досягає з хором такого звучання, завдяки

якому розкриває образний стрій і жанрові ознаки творів, особливості їх музичної драматургії, семантичне наповнення окремих елементів фактурного викладу.

Виконавському стилю хору хлопчиків та юнаків під керуванням Володимира Рожка притаманні такі ознаки: глибоке відтворення цілісної художньої концепції твору та її окремих складових; висока мистецька культура співу; дзвінкість і політність звука; багатство тембральних барв; широка палітра динамічних градацій; витончене розкриття музичного й літературно-поетичного синтезу в хорових композиціях; інтонаційна чистота й ансамблева злагодженість звучання.

Висока виконавська культура хору здобула світове визнання. У цьому переконують блискучі виступи колективу у багатьох країнах Європи на міжнародних музичних фестивалях. Значним мистецьким досягненням хору став його виступ на Міжнародному музичному фестивалі в старовинному швейцарському місті Базелі 1998 року. Довершена інтерпретація колективом хорової музики, чудове звучання голосів і яскравий диригентський талант художнього керівника мали найвищі оцінки журі та широкий суспільний резонанс. Виступи хору відкрили для музичної спільноти цієї країни неповторну красу і самобутність національної хорової спадщини.

Виступи хору високо оцінив Надзвичайний і Повноважний Посол України в Швейцарії Ніна Ковальська, присутня на цьому фестивалі: «У виконанні хору під керівництвом досвідченого майстра, професора В. І. Рожка прозвучали хорові обробки українських народних пісень, українська духовна класика – твори М. Березовського, Д. Бортнянського, А. Веделя, М. Леонтовича, В. Косенка, а також музика сучасних композиторів – Б. Лятошинського, О. Білаша, Ж. Колодуб та інших. Виховання юних музикантів – учасників хору, ґрунтується на найкращих педагогічних традиціях національної академічної диригентської школи. Майстерна інтерпретація хором модерної української музики та вільне володіння сучасною манерою хорового співу підтвердили незвичайний творчий потенціал цього колективу»¹.

Яскравим явищем у музичній культурі сьогодення є Міжнародна Пасхальна асамблея «Духовність єднає Україну». Автором ідеї та науковим керівником цього унікального культурно-мистецького проекту є В. Рожок. Культуротворча місія Пасхальної асамблеї полягає в об'єднанні православних християн. У побудові концертних програм виразно простежується певна змістовна лінія. Такий системний підхід виявляється, зокрема, у програмі Першої хорової асамблеї. Виступи хорових колективів мали тематичну спрямованість, а саме: «Візантійська Пасха»; «Пасха старовинного розпіву та його обробки»; «Давньоруська Пасха» і «Український Великдень»; «Пасха нова, свята». Програма Другої хорової асамблеї була присвячена Літургії, хорові концерти сприяли відтворенню широкої історичної панорами розвитку духовних піснеспівів, усвідомленню їхньої образної сфери і музичної стилістики й особливостей виконавського втілення.

Своєрідним гімном Пасхальної асамблеї став тропар «Христос Воскресе», який вирізняється неповторною красою і національним колоритом. Ця життєдайна, емоційно насичена хорова композиція, яку Володимир Іванович уперше почув у ранньому дитинстві в церковному хорі рідного села, залишила незабутнє враження.

Пасхальна асамблея спрямована на «збереження і примноження високих духовних традицій, які ґрунтуються на християнських засадах глибокої моралі, любові до ближнього і своєї землі, порядності й здатності співчувати»². Пріоритет загально-

¹ Цит. за: Станішевський Ю. О. Володимир Рожок: творчі обрії : буклет / Юрій Станішевський. – К., 2012. – С. 7.

² Черкашина-Губаренко М. Р. Ректор академії – погляд у майбутнє / Марина Черкашина-Губаренко // Національний музичній академії України імені П. І. Чайковського 100 років / авт.-упоряд. В. Рожок. – К. : Муз. Україна, 2013. – С. 287.

людських цінностей, відданість гуманістичним ідеалам – ті чинники, завдяки яким згуртувалися навколо Асамблеї найкращі представники української культурної еліти.

Незабутніми стали виступи на Пасхальній асамблеї Національного заслуженого українського народного хору імені Григорія Верьовки. У своїх наукових працях В. Рожок розкриває виконавські можливості цього хору. У статті «Четверта Міжнародна Пасхальна асамблея – 2013 “Господи, Господи, силою Твоєю”»: кроки до визнання»¹ здійснено ґрунтовний музикознавчий аналіз цього представницького духовно-мистецького форуму, який сприяє формуванню національної ідентичності громадян України і досягненню культурної цілісності суспільства. Збереження і збагачення національних культурних і духовних цінностей є головним у творчій діяльності провідних хорових колективів сучасності, серед яких особливо вирізняється своєю високою виконавською майстерністю Національний хор під орудою академіка Анатолія Авдієвського.

Своєрідна виконавська інтерпретація української духовної хорової спадщини віддзеркалює новітню художню парадигму ушлявленого ансамблю, якому притаманний універсалізм в осягненні різних стильових і жанрових тенденцій у сучасному культурно-мистецькому просторі. Духовна хорова музика надзвичайно близька світовідчуттю хорового колективу й А. Авдієвського. У цьому переконує яскраве виконання таких музичних композицій: «Камо поїду от лица Твого Господи» М. Лисенка, «Благослови, душе моя, Господа» К. Стеценка, Кант Почаївський Божій Матері, «Отче наш» та «У царстві Твоім» М. Леонтовича; Великодній тропар «Христос Воскрес» А. Авдієвського.

Виконавська естетика і художній світогляд А. Авдієвського спираються на традиції одеської диригентсько-хорової школи, її фундатора професора Костянтина Пігрова. Однією з її визначальних ознак є соборність, яка виразно простежується у творчій діяльності А. Авдієвського, зокрема в художньому втіленні духовної хорової музики. В. Рожок висловлює думку, що представлена на Міжнародній Пасхальній асамблеї програма відбиває важливі ознаки виконавського стилю хорового колективу: високу культуру звука, своєрідне темброве забарвлення кожного голосу, майстерне відтворення внутрішнього змісту слова завдяки усвідомленню глибинного змісту тексту і художньої концепції твору.

Міжнародна Пасхальна асамблея щоразу має великий резонанс у суспільстві. Згодом були розширені її жанрові межі, і зазвучала симфонічна, камерно-інструментальна і вокальна музика. Під час Асамблеї відбулося багато знакових подій, серед яких – концерт до 170-річчя від дня народження М. Лисенка (2012); концерт з нагоди 200-річчя від дня народження Т. Шевченка «Псалми і хори на слова “Кобзаря”» (2014); концерт пам’яті Стефана Турчака (2014).

Особливого значення в контексті процесів євроінтеграції набуває співпраця України з іншими країнами в галузі музичного мистецтва. Про її плідність свідчить проведення 2016 року «Музичного діалогу: Україна-Італія» з прем’єрою опери «Ріголетто» Дж. Верді; концертом духовної музики (автор Нансі Романо).

Наукові праці В. Рожка становлять теоретичну основу для створення нових навчальних курсів у сфері диригентської педагогіки, зокрема навчального посібника «Історія диригентського виконавства: творчість Стефана Турчака»². У ньому викладено цілісну концепцію курсу з історії диригентського виконавства. Основні положення цієї книги мають велике теоретичне значення, адже історія диригентського

---

¹ Рожок В. І. Четверта Міжнародна Пасхальна асамблея-2013 «Господи, Господи, силою Твоєю»: кроки до визнання / Рожок В. І. // Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського : наук. журн. – К., 2012. – № 3 (16). – С. 3–10.

² Рожок В. І. Історія українського диригентського виконавства: творчість Стефана Турчака : навч. посіб. / Володимир Рожок ; до 100-річчя Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. – К. : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2013. – 238 с.

мистецтва як наукова галузь мистецтвознавства і навчальна дисципліна перебувають у процесі становлення. Її основними складовими є, на думку вченого, розвиток теорії і методики диригування, історія диригентського виконавства, формування системи диригентсько-хорової освіти.

Для формування художнього світогляду і неповторної мистецької індивідуальності оперно-симфонічних і хорових диригентів необхідне, як зазначає В. Рожок, вивчення творчого досвіду визначних диригентів на тлі становлення й розвитку національної та регіональних диригентських шкіл. Свій задум він утілює у цьому навчальному посібнику: здійснено всебічний аналіз творчості Стефана Турчака в контексті української музичної культури другої половини ХХ століття.

В. Рожок розкриває витoki і джерела становлення Стефана Турчака як диригента, простежує вплив традицій національної музично-виконавської школи на формування художнього світогляду митця, здійснює ґрунтовний музикознавчий аналіз творчої співпраці диригента з провідними художніми колективами країни, висвітлює методологічні підходи диригента до виконавської інтерпретації музичних творів різних стилів і жанрів, окреслює специфіку репетиційного процесу в мистецьких колективах під орудою визначного диригента. Надзвичайно цінним у навчальному посібнику є розкриття духовної сутності творчості Стефана Турчака.

Вагомим здобутком українського музикознавства є наукові праці В. Рожка, у яких досліджено широке коло проблем у розвитку хорової культури. Усебічний аналіз еволюції національного хорового мистецтва протягом ХХ століття містить і його книга «Музика і сучасність»¹. Автор характеризує українську диригентсько-хорову школу, виявляє її методологічні засади, музично-виконавську хорову естетику та педагогічні принципи, розкриває самобутні ознаки регіональних хорових колективів, аналізує діяльність визначних діячів хорового мистецтва. Він висловлює думку, що наукове вивчення регіональних хорових шкіл як цілісної художньо-педагогічної системи потрібне й надалі. Важливим для сучасного музикознавства є виявлення інтегративних процесів у галузі хорового виконавства і диригентсько-хорової освіти.

В. Рожок ґрунтовно досліджує творчість одного з фундаторів харківської диригентсько-хорової школи В'ячеслава Палкіна. Подвижницька праця визначного диригента з Камерним хором Харківської філармонії, як зазначає вчений, полягає в майстерному втіленні оригінальних художніх концепцій, у довершеній вокально-хоровій культурі, витонченому психологізмі музичного відтворення неповторної аури хорових композицій. Художня естетика В. Палкіна, відбиваючи найкращі національні хорові традиції, спрямована на відродження забутих або маловідомих творів, свідчить про універсальність диригента у звуковому втіленні музики різних стилів і жанрів, новаторство в хоровому виконавстві і своєрідну інтерпретацію уже звичного, традиційного. Творчість В. Палкіна, наголошує В. Рожок, – це велика епістемологічна цінність не тільки в регіональному вимірі, а й у значно широкому культурному ареалі.

Наукові праці В. Рожка є значним внеском у сучасну диригентсько-хорову педагогіку. Осмислюючи національні традиції і світовий досвід у цій галузі, він розкриває сутність диригентського мистецтва у зв'язку з функціонуванням хорового колективу як соціальної інституції, окреслює зміст диригентської діяльності, аналізує структуру диригентської обдарованості як цілісної системи, виявляє нові методологічні підходи до розробки циклу диригентсько-хорових дисциплін, висвітлює основні чинники формування художнього світогляду і творчої індивідуальності диригента. Підсумовуючи робо-

---

¹ Рожок В. І. Музика і сучасність : моногр. дослідж., наук.-попул., критич. та публіц. твори / Володимир Рожок ; [відп. ред. М. Р. Черкашина]. – К. : Книга пам'яті України, 2003. – 220 с.

ту Всеукраїнського конкурсу хорових диригентів, В. Рожок запропонував внести окремі доповнення у зміст диригентсько-хорової освіти шляхом збагачення навчального процесу здобутками сучасного виконавського музикознавства. Це створить передумови для більш глибокого осягнення студентами специфіки хорового мистецтва.

Надзвичайно актуальним для сучасного мистецького простору, на погляд В. Рожка, є удосконалення фахової підготовки студентів завдяки усвідомленню диригентом образної сфери музики, її жанрової специфіки, стильових особливостей, принципів композиційної будови та цілісної драматургії інтонаційно-тематичного розвитку. Він пропонує спрямувати окремі навчальні дисципліни на таке розкриття музичної семантики хорових творів, яке спонукає студента осмислювати весь комплекс завдань його диригентського втілення, наголошує на необхідності розширити практику проведення майстер-класів відомих диригентів, що сприятиме становленню певних звукових еталонів у свідомості студентів, формуватиме у них системні уявлення про сутність музично-виконавського процесу як віддзеркалення його світобачення, життєвого досвіду та належності до певної мистецької школи. Про методологічні зміни, які відбуваються в музичній освіті сьогодні, свідчить формування в Національній музичній академії України імені П. І. Чайковського фундаментального науково-навчального комплексу з культурології.

Наукове керівництво інноваційними процесами є важливим спрямуванням у діяльності ректора Академії. У передмові до «Культурологічного словника» він висловлює думку: «Головним завданням цієї наукової та навчальної дисципліни в умовах розбудови демократичного, світоглядно плюралістичного суспільства є розвиток та поширення в українському соціумі систематизованих об'єктивних знань про культуру, формування, особливо серед студентської молоді, вміння осмислювати реалізм культурних процесів, здатність толерантно ставитися до суспільної та етнопонаціональної різноманітності культурних форм, спроможність виявляти й розуміти взаємозв'язки та взаємозумовленість різних складових культурної системи»¹.

За високу виконавську майстерність, видатні науково-творчі здобутки і значний внесок у розвиток національного музичного мистецтва ректор НМАУ ім. П. І. Чайковського, професор Володимир Іванович Рожок 2006 року був нагороджений «Орденем Ярослава Мудрого». Це є визнанням Українською державою його багатолітньої наукової, творчої й організаторської роботи і його вагомому внеску в духовне відродження народу України і міжнародне визнання сучасної національної музичної культури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бурбан М. І. Українські хори та диригенти / Микола Іванович Бурбан. – Дрогобич : Посвіт, 2007. – 672 с.
2. Рожок В. І. Історія українського диригентського виконавства: творчість Стефана Турчака : навч. посіб. / Володимир Рожок ; до 100-річчя Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. – К. : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2013. – 328 с.
3. Рожок В. І. Передмова / В. І. Рожок // Культурологічний словник / за ред. В. І. Рожка, О. В. Антонюка. – К. : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2012. – С. 3–4.
4. Рожок В. І. Стефан Турчак / Володимир Рожок ; передне сл. Б. Олійника. – К. : Либідь, 2013. – 248 с. : іл.
5. Станішевський Ю. О. Володимир Рожок: творчі обрії : буклет / Юрій Станішевський. – К., 2012. – 8 с.

---

¹ Рожок В. І. Передмова / В. І. Рожок // Культурологічний словник / за ред. В. І. Рожка, О. В. Антонюка. – К. : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2012. – С. 3.

6. Станішевський Ю. О. Дослідник і митець / Юрій Станішевський // Рожок В. І. Музика і сучасність. – К. : Книга пам'яті України, 2003. – С. 5–16.

7. Черкашина-Губаренко М. Р. Ректор академії – погляд у майбутнє / Марина Черкашина-Губаренко // Національній музичній академії України імені П. І. Чайковського 100 років / авт.-упоряд. В. Рожок. – К. : Муз. Україна, 2013. – С. 280–290.

Мартынюк А. К. Творческая личность Владимира Рожка в контексте национальной хоровой культуры. Рассмотрена многоаспектная дирижёрская деятельность В. Рожка с хором мальчиков и юношей Киевской специализированной музыкальной школы-интерната имени Н. В. Лысенка как выдающееся художественное явление в культурном пространстве страны. Раскрыты особенности исполнительского прочтения дирижёром украинской и мировой хоровой классики, хоровых произведений композиторов XX века, жемчужин народного национального песенного наследия в художественной обработке для хора. Определены основные черты исполнительского стиля хора под руководством В. Рожка, очерчена преемственная связь музыкально-исполнительской хоровой эстетики дирижёра с лучшими традициями украинского хорового пения. Осуществлён анализ многогранной творческой работы В. Рожка как автора идеи и научного руководителя уникального художественного проекта Международной Пасхальной ассамблеи. Раскрыт системный подход к построению концертных программ, которые отличаются жанровым и стилевым разнообразием, а также наличием определённой содержательной доминанты. Очерчена культуротворческая миссия Пасхальной ассамблеи, которая состоит в объединении православных христиан. Рассмотрено научное наследие В. Рожка как теоретическое основание для создания новых учебных курсов в области дирижёрской педагогики. Освещена концепция и содержательная наполненность учебного пособия «Історія диригентського виконавства: творчість Стефана Турчака» (К., 2013). Выявлены основные идеи учёного относительно научного осмысления феномена украинской дирижёрско-хоровой школы прошлого и современности.

Ключевые слова: феномен украинской хоровой школы, исполнительская хоровая эстетика, Международная Пасхальная ассамблея, концептуальные основы дирижёрской педагогики.

Martyniuk A. K. Volodymyr Rozhok Personality in the Context of National Choral Culture. The article deals with Volodymyr Rozhok's conductor activity concerning the team – boys and young men choir of Kyiv secondary specialized music boarding school named after Mykola Lysenko. This is presented as an artistic landmark event in the cultural space of the country. The features of performing art connected with a special reading of Ukrainian and the world choral classics compositions by conductor are revealed, they are included in the national folk song heritage of the twentieth century. The main features of the performing style of the choir under the direction of Volodymyr Rozhok are outlined by emphasizing the relationship of music and conductor performing choral aesthetics with the best traditions of Ukrainian choral singing. His multifaceted artistic career has been analyzed where he is presented as mastermind of idea and manager of unique art project titled International Easter Assembly. The author has accented the systematic approach to the rational realization of concert programs that differ by a variety of genres and styles, as well as the presence of a content dominant. The culture mission of International Easter Assembly is identified as a noble aspiration to unite all Orthodox Christians. The scientific achievements of V. Rozhok for theoretical basis aimed to create new training courses in the branch of conducting pedagogy are considered. Here it has been clarified the concept and content of academic textbook “History of conducting performance: Stephen Turchak creative heritage” (K., 2013), the basic idea to understand the phenomenon of Ukrainian choral conductor-school in past and present is examined.

Keywords: phenomenon of Ukrainian choral school, performing choral aesthetics, International Eastern Assembly, conceptual basis of conducting pedagogy.